

1. 7. 2014

ID: 94664

Exekuce a doručování

Jestliže soud doručí rozhodnutí jen účastníku zastoupenému zástupcem s procesní plnou mocí, jde o neúčinné doručení. V případě takto nesprávně doručeného rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k odvolání, neboť její běh je spojen jedině s řádným doručením. Zástupci účastníka se písemnost doručuje ovšem jen tehdy, byla-li v době odeslání písemnosti soudem vykázána jeho plná moc. Nepředložil-li by účastník řízení soudnímu exekutorovi listinu osvědčující uzavření dohody o plné moci, kterou udělil advokátovi, a ani by mu udělení plné moci doložené pouze exekučnímu soudu neoznámil, mohl soudní exekutor taková rozhodnutí doručovat jen účastníkovi řízení (§ 49 o. s. ř. a § 10 odst. 1 vyhlášky č. [418/2001](#) Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 277/2014, ze dne 29.4.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v v exekuční věci oprávněné Ing. A. P., zastoupené Mgr. M.K., advokátem se sídlem v P., proti povinnému L. P., zastoupenému Mgr. Bc. M.B., advokátem se sídlem v Z., za účasti vydražitele F. M., zastoupeného JUDr. S.K., advokátem se sídlem v Z., pro 58.390,50 Kč s příslušenstvím, prodejem nemovitostí, vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 22 Nc 851/2002, a u pověřeného soudního exekutora JUDr. Martina Růžičky, Exekutorský úřad Zlín, pod sp. zn. Ex 2306/02, o dovolání vydražitele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. ledna 2013, č. j. 26 Co 796/2008 - 289, tak, že usnesení krajského soudu ze dne 31. ledna 2013, č. j. 26 Co 796/2008 - 289, se zrušuje a věc se vrací Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 25. 9. 2009, č. j. 26 Co 796/2008 - 93, změnil usnesení soudního exekutora JUDr. Martina Růžičky ze dne 7. 9. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 75, tak, že vydražiteli se k nemovitostem povinného - budově č.p. 1412 na pozemku p.č. st. 1710/1 a pozemku p.č. st. 1710/1 v katastrálním území Z., obec Z., příklep neuděluje. Odvolací soud s poukazem na závěr uvedený v jeho usnesení ze dne 25. 9. 2009, č. j. 26 Co 797/2008 - 91, uzavřel, že doručení usnesení soudního exekutora ze dne 7. 5. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 53, o určení ceny předmětných nemovitostí, povinnému - za situace, kdy měl zástupce s procesní plnou mocí - nelze považovat za účinné, a není tedy způsobilé vyvolat procesní důsledky, které s doručením rozhodnutí procesní předpisy spojují. Jestliže nařízení dražebního jednání předpokládá, že dříve vydané usnesení o ceně nemovitostí nabylo právní moci, pak tento nedostatek v postupu soudního exekutora je takovou vadou vztahující se k nařízení dražebního jednání, která neumožňuje jiný postup, než usnesení o udělení příklepu změnit tak, že se příklep neuděluje [§ 336k odst. 3 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. [30/2000](#) Sb., § 69 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“)].

Na základě dovolání podaného vydražitelem Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 20. 12. 2011, č. j. 20 Cdo 4617/2010 - 198, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. září 2009, č. j. 26 Co 796/2008 - 93, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dovolací soud dospěl k závěru, že řízení před odvolacím soudem je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť odvolací soud přihlédl ke skutečnosti (že usnesení soudního exekutora o určení ceny nemovitostí nebylo doručeno tehdejšímu zástupci povinného), která povinným nebyla v odvolání

uplatněna. Dále dovolací soud odvolacímu soudu uložil, aby se při přezkumu usnesení soudního exekutora ze dne 7. 9. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 75, zabýval námitkami povinného, které uplatnil v odvolání a v jeho doplnění, že vydražitelem předmětu dražby se stal licitátor dražby a že soudní exekutor rozhodl v rozporu s § 322 o. s. ř., neboť exekuce se týká nemovitostí, které povinný potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti, o nichž se krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí ani nezmínil.

Krajský soud v Brně poté usnesením ze dne 31. 1. 2013, č. j. 26 Co 796/2008 - 289, opětovně změnil usnesení soudního exekutora JUDr. Martina Růžičky, Exekutorský úřad Zlín, ze dne 7. 9. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 75, tak, že „vydražiteli F. M., r.č. , hlášenému k trvalému pobytu na adrese Z., N. S. 4693, se k nemovitostem - budově č.p. 1412 na pozemku p.č. St. 1710/1 a pozemku p.č. St. 1710/1 v katastrálním území Z., obec Z., příklep neuděluje“. Odvolací soud především zaujal právní názor, že povinný je ve smyslu ustanovení § 336k odst. 1 a 2 o. s. ř., ve znění zákona č. [30/2001](#) Sb., osobou legitimovanou k podání odvolání proti usnesení o příklepu „vždy, tedy nejen tehdy, kdy mu nebyla doručena dražební vyhláška a z tohoto důvodu se nezúčastnil dražebního jednání, či tehdy, kdy u nařízeného dražebního jednání proti udělení příklepu vznesl námitky“. Dále přisvědčil námitce povinného uplatněné v doplnění odvolání ze dne 12. 10. 2012, že usnesení o výsledné ceně nemovitostí nenabylo právní moci, neboť jej soudní exekutor doručil povinnému a nikoliv jeho tehdejšímu zástupci advokátovi JUDr. Petru Jaškovi, který jej zastupoval v době od 5. 6. 2003 do 12. 7. 2005 (viz též jeho závěr uvedený v předchozím usnesení ze dne 25. 9. 2009, č. j. 26 Co 796/2008 - 93). Na tom podle odvolacího soudu nemůže nic změnit okolnost, že soudní exekutor nebyl o existenci plné moci předložené exekučnímu soudu informován (k čemuž zřejmě došlo v důsledku nedostatečné komunikace mezi nimi), jelikož to nemůže být na újmu procesním právům účastníků řízení, včetně povinného. Dospěl proto k závěru, že při nařízení dražebního jednání došlo k takové vadě (§ 336k odst. 3 o. s. ř., § 69 exekučního řádu), která neumožňuje jiné rozhodnutí, než změnu usnesení soudního exekutora tak, že se příklep neuděluje.

Usnesení odvolacího soudu napadl vydražitel dovoláním, jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek procesního práva, z nichž při řešení první otázky se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu (viz usnesení ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. 20 Cdo 3709/2007), a druhá otázka, byť „dovolacím soudem částečně řešená, má být judikatorně vyřešena jinak, resp. judikatorně vyřešena“. Dovolatel především namítá, že povinný nebyl k podání odvolání proti usnesení o udělení příklepu subjektivně legitimován, neboť „z ustanovení § 336k o. s. ř., ve znění účinném do 30. 9. 2004“, vyplývalo, že povinný může odvolání proti usnesení o příklepu podat jen tehdy, byl-li přítomen při dražebním jednání a proti udělení příklepu vznesl námitky, nebo v případě, že mu nebyla doručena dražební vyhláška, a z tohoto důvodu se nezúčastnil dražebního jednání. V daném případě se ovšem povinný dražebního jednání nezúčastnil, ačkoli mu dražební vyhláška byla doručena do vlastních rukou dne 23. 7. 2004. Není proto správný názor odvolacího soudu, že povinný byl k podání odvolání proti usnesení o příklepu subjektivně oprávněn. Dále dovolatel nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že usnesení o ceně nemovitostí nenabylo právní moci, a v této souvislosti poukazuje na to, že povinný předložil plnou moc udělenou advokátovi JUDr. Jaškovi spolu s doplněním návrhu na odklad provedení exekuce adresovaným Okresnímu soudu ve Zlíně, který soudního exekutora o existenci plné moci neinformoval; o tom, že povinný je v řízení zastoupen advokátem se soudní exekutor dozvěděl až z usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2009, č. j. 26 Co 796/2008 - 93, tedy více než 5 let po konání dražby. Z toho vyplývá, že v době, kdy soudní exekutor činil úkony předcházející dražbě, mu nebylo známo, že povinný je zastoupen JUDr. Jaškem; o tom svědčí i potvrzení vydané Okresním soudem ve Zlíně ze dne 14. 1. 2010 (založené ve spise), z něhož vyplývá, že soudnímu exekutorovi nebyla plná moc doručena. Pro právní posouzení věci je ovšem významné jen to, že vůči soudnímu exekutorovi je plná moc účinná až od okamžiku, kdy je mu předložena. Kromě toho se dovolatel domnívá, že byla-li plná moc předložena soudu v řízení o návrhu povinného na odklad provedení

exekuce, „není možné takové zastupování vztáhnout na celé exekuční řízení, nýbrž jen na tu jeho část, která probíhá u exekučního soudu“. V dané věci tudíž nedošlo k takové vadě, pro kterou se povinný nemohl zúčastnit dražebního jednání, neboť mu do vlastních rukou bylo doručeno usnesení o ceně nemovitostí i dražební vyhláška, a i přesto se dražebního jednání nezúčastnil, a současně příklep nebyl udělen proto, že při nařízení dražebního jednání (ani při provedení dražby) došlo k porušení zákona. S těmito argumenty se však odvolací soud nevypořádal a ani k jeho návrhu neprovedl důkaz výsledkem svědka JUDr. Jaška, čímž řízení zatížil vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Dále dovolatel uvedl, že předmětné nemovitosti převedl v dobré víře na třetí osobu, která je dále převedla, a že nemovitosti byly zhodnoceny přístavbou a zatíženy zástavním právem. Navrhl, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že usnesení soudního exekutora se potvrzuje, případně aby usnesení odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále také jen „o. s. ř.“), neboť dovolací řízení bylo zahájeno přede dnem 1. 1. 2014 (srov. Čl. II bod 2. zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 237 o. s. ř. není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že napadené usnesení odvolacího soudu závisí na vyřešení dvou otázek procesního práva, které v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyly (výslovně) vyřešeny, a to 1) zda je povinný subjektivně legitimován k podání dovolání proti usnesení o udělení příklepu (§ 336k odst. 2 občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2012), namítá-li, že usnesení soudního exekutora o určení výsledné ceny nemovitosti nenabýlo právní moci, neboť jej soudní exekutor doručil povinnému a nikoliv jeho zástupci s procesní plnou mocí, a 2) zda v případě, že procesní plná moc udělená advokátovi byla předložena jen exekučnímu soudu a nikoliv soudnímu exekutorovi, je doručení usnesení o určení ceny nemovitosti soudním exekutorem povinnému účinné.

Po přezkoumání napadeného usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání je důvodné jen ve vztahu ke druhé řešené otázce; jinak důvodné není.

Právní posouzení věci ve smyslu ustanovení § 241a odst. 1 o. s. ř. je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Projednávanou věc je třeba při řešení první procesní otázky - s ohledem na to, že exekuční řízení bylo zahájeno dne 18. 7. 2002 a usnesení o ceně nemovitostí, dražební vyhláška a usnesení o příklepu vydány v roce 2004 - posuzovat podle zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a

exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. [6/2002](#) Sb. (dále jen „exekuční řád“), a podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném od 1. 1. 2001 Sb. do 31. 12. 2012 (dále jen „o. s. ř.“).

Z ustanovení § 69 exekučního řádu vyplývá, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na provádění exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí.

Podle ustanovení § 36 odst. 1 exekučního řádu účastníky exekučního řízení jsou oprávněný a povinný.

Podle ustanovení § 254 odst. 1 věty první o. s. ř. na výkon rozhodnutí se užije ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak.

Podle § 28 věty druhé exekučního řádu, úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu. Z toho plyne, že v případech, kdy je exekutor povolán k rozhodování, je jeho rozhodnutí postaveno na roveň rozhodnutí soudu prvního stupně, tj. soudu okresního (§ 45 odst. 1 exekučního řádu).

Podle ustanovení § 201 o. s. ř. může účastník napadnout rozhodnutí soudu prvního stupně odvoláním, pokud to zákon připouští.

Institut odvolání, který je řádným oprávněným prostředkem proti rozhodnutím soudu prvního stupně, je upraven v části čtvrté, hlavě první Občanského soudního řádu (zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů). Podle části čtvrté, hlavy první občanského soudního řádu (ustanovení § 201 až 226 o. s. ř.) se postupuje - jak vyplývá z ustanovení § 254 odst. 1 věty první o. s. ř. - i u odvolání podaného ve věcech výkonu rozhodnutí (exekučních věcech), avšak jen tehdy, není-li v části šesté občanského soudního řádu uvedeno jinak.

Podle ustanovení § 336k odst. 1 o. s. ř. usnesení o příklepu soud doručí oprávněnému, tomu, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, povinnému, vydražiteli a dražitelům, kteří proti udělení příklepu vznesli námitky. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení proti usnesení o udělení příklepu mohou podat odvolání jen osoby uvedené v odstavci 1. Do 15 dnů ode dne dražebního jednání mohou podat odvolání též osoby uvedené v § 336c odst. 1 písm. a), kterým nebyla doručena dražební vyhláška, jestliže se z tohoto důvodu nezúčastnily dražebního jednání.

Z této právní úpravy vyplývá, že občanský soudní řád vymezuje dva okruhy osob, které jsou oprávněny (legitimovány) podat odvolání proti usnesení soudu prvního stupně (soudního exekutora) o příklepu. Jednak to jsou osoby, kterým soud (soudní exekutor) doručuje usnesení o příklepu - vyjmenované v ustanovení § 336k odst. 1 o. s. ř., jak výslovně stanoví ustanovení § 336k odst. 2 věty první o. s. ř., přičemž patnáctidenní lhůta k podání odvolání jim běží od doručení usnesení o příklepu. Druhou skupinou osob oprávněných k podání odvolání proti usnesení o příklepu jsou osoby uvedené v ustanovení § 336c odst. 1 písm. a) o. s. ř. (viz § 336k odst. 2 věta druhá o. s. ř.), tedy oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinný, manžel povinného, osoby, o nichž je soudu známo, že mají k nemovitosti předkupní právo, věcné právo nebo nájemní právo, a osoby, které již přihlásily své vymahatelné pohledávky nebo pohledávky zajištěné zástavním právem za povinným a příslušnými listinami je prokázaly, ale pouze v případě, že jim nebyla v rozporu se zákonem doručena dražební vyhláška a že se z tohoto důvodu nezúčastnili dražby. Ten, komu v rozporu s ustanovením § 336c odst. 1 písm. a) o. s. ř. nebyla doručena dražební vyhláška a nebyl proto přítomen dražebnímu jednání, může podat odvolání proti usnesení o příklepu vydražené nemovitosti ve lhůtě 15 dnů, počítané ode dne konání dražebního jednání.

Podle ustanovení § 336b odst. 1 o. s. ř. po právní moci usnesení o ceně (§ 336a) soud nařídí dražební

jednání (dražbu).

Podle ustanovení § 336k odst. 3 o. s. ř. odvolací soud usnesení o příklepu změnil tak, že se příklep neuděluje, jestliže v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby, nebo jestliže byl příklep udělen proto, že při nařízení dražebního jednání nebo při provedení dražby došlo k porušení zákona. Ustanovení § 221 se nepoužije. Usnesení odvolacího soudu se doručí osobám uvedeným v odstavci 1. Bylo-li usnesení o příklepu změněno, nařídí soud prvního stupně nové dražební jednání (§ 336k odstavec 4 o. s. ř.).

Porušením zákona při nařízení dražebního jednání (§ 336k odst. 3 o. s. ř.) rozumí ustálená judikatura i právní nauka (viz např. Výkon rozhodnutí v soudním řízení, JUDr. Kurka a JUDr. Drápal, Linde, Praha 2004, str. 552) mj. zejména vydání dražební vyhlášky před právní mocí usnesení o výsledné ceně nemovitosti (k tomu srov. též Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 201 až 376. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, 1776 s., str. 2528). Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší soud např. v rozhodnutích ze dne 25. dubna 2006, sp. zn. 20 Cdo 2345/2005, či ze dne 26. listopadu 2010, sp. zn. 20 Cdo 5060/2008 (v těchto věcech podali odvolání i dovolání proti usnesení o udělení příklepu povinní). Konkrétní porušení zákona při nařízení dražebního jednání (nebo při provedení dražby) musí být navíc v příčinné souvislosti s udělením příklepu vydražiteli [k příklepu by nedošlo, pokud by se soud (soudní exekutor) takových porušení zákona vyvaroval].

V posuzované věci povinný v odvolacím řízení - poté, co dřívější usnesení odvolacího soudu bylo usnesením Nejvyššího soudu zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení - v doplnění odvolání ze dne 12. 10. 2012 namítal, že usnesení o ceně nemovitostí dosud nenabylo právní moci, neboť jej soudní exekutor doručil přímo jemu a nikoliv jeho tehdejšímu zástupci advokátovi JUDr. Petru Jaškovi, který jej zastupoval na základě plné moci ze dne 30. 5. 2003 (předložené soudu prvního stupně dne 5. 6. 2003) do 12. 7. 2005 (námitku, že mu dražební vyhláška nebyla doručena a že se z tohoto důvodu nezúčastnil dražby, povinný v odvolání ani v pozdějších svých podáních, jimiž odvolání doplnil, neuplatnil). Z obsahu spisu přitom vyplývá, že usnesení ze dne 21. 7. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 54, jímž soudní exekutor nařídil dražební jednání na 7. 9. 2004, bylo povinnému doručeno do vlastních rukou dne 23. 7. 2004.

Vzhledem k tomu, že ustanovení § 336k odst. 2 o. s. ř. obsahuje odlišnou úpravu ohledně subjektivní legitimace k podání odvolání a o běhu lhůty k odvolání - oproti obecné úpravě v ustanovení § 201 o. s. ř. - jen v jeho větě druhé, nikoliv však větě první, a protože povinný v odvolání ani v pozdějších svých podáních, jimiž odvolání doplnil, neuplatnil námitku, že mu dražební vyhláška nebyla doručena a že se z tohoto důvodu nezúčastnil dražby, byl povinný k podání odvolání proti usnesení soudního exekutora subjektivně legitimován jako účastník exekučního řízení, jemuž soud doručuje usnesení o příklepu (§ 36 odst. 1 exekučního řádu a § 336k odst. 2 věta první o. s. ř.). Právní názor odvolacího soudu je tudíž ohledně první řešené otázky procesního práva správný.

Již z uvedeného současně vyplývá, že pro posouzení dané věci není významný právní názor Nejvyššího soudu vyjádřený v usnesení ze dne 27. října 2009, sp. zn. 20 Cdo 3709/2007, na nějž dovolatel poukázal, neboť v něm dovolací soud řešil skutkově odlišnou situaci, kdy povinný namítal, že mu nebyla doručena dražební vyhláška a že se z tohoto důvodu nezúčastnil dražebního jednání (§ 336k odst. 2 věta druhá o. s. ř.).

Při posuzování druhé otázky je třeba vycházet z právní úpravy o doručování písemností obsažené v občanském soudním řádu účinném ke dni doručování usnesení o ceně nemovitostí (dne 7. 5. 2004), tj. do 31. 12. 2004, a podle exekučního řádu ve znění účinném do 31. 10. 2009.

Podle ustanovení § 25 odst. 1 o. s. ř. zástupcem si účastník může vždy zvolit advokáta. Advokátu lze udělit pouze plnou moc pro celé řízení (dále jen „procesní plná moc“). "

Podle ustanovení § 28a odst. 1 o. s. ř. procesní plnou moc nelze omezit. Zástupce, jemuž byla tato plná moc udělena, je oprávněn ke všem úkonům, které může v řízení učinit účastník.

Podle ustanovení § 49 odst. 1 o. s. ř., má-li účastník zástupce s procesní plnou mocí, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci. Má-li však účastník osobně v řízení něco vykonat, doručuje se písemnost nejen zástupci, ale i jemu.

Má-li tedy účastník zástupce s plnou mocí pro celé řízení (§ 28 odst. 1 o. s. ř.) a tím advokát vždy je (§ 25 odst. 1 věta druhá o. s. ř.), je soud povinen doručovat pouze tomuto zástupci. Nejen zástupci, ale i účastníku samotnému se doručuje pouze v případě, že účastník má sám osobně něco vykonat (například dostavit se k výslechu u soudu, ke znalci apod.).

Jestliže soud doručí rozhodnutí jen účastníku zastoupenému zástupcem s procesní plnou mocí, jde o neúčinné doručení. V případě takto nesprávně doručeného rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k odvolání, neboť její běh je spojen jedině s řádným doručením (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. února 1998, sp. zn. 22 Cdo 215/98, uveřejněné v časopise Soudní rozhledy číslo 5, ročníku 1998, na straně 115).

Zástupci účastníka se písemnost doručuje ovšem jen tehdy, byla-li v době odeslání písemnosti soudem vykázána jeho plná moc (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, str. 343).

Tyto závěry se s ohledem na ustanovení § 52 odst. 1 a 2 exekučního řádu a dále na úpravu o vedení spisů soudními exekutory (viz Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 5. 2002, č. EK01/2002, Kancelářský řád) uplatní i v daném exekučním řízení prováděném podle exekučního řádu, ve znění účinném v době vydání usnesení o ceně nemovitostí (jakož i dražební vyhlášky a usnesení o příklepu). Exekuční řád v té době dělil pravomoci v exekučním řízení mezi exekuční soud, který rozhodoval o nařízení exekuce (§ 44 odst. 2 exekučního řádu), o odkladu provedení exekuce (§ 54 exekučního řádu), o zastavení exekuce (§ 55 exekučního řádu) a v dalších specifikovaných případech, a exekutora, který činil všechny úkony, jež exekuční řád výslovně nesvěřoval soudu. I když exekuce nařízená soudem a prováděná soudním exekutorem prodejem nemovitosti povinného představovala ve své podstatě jedno exekuční řízení, bylo třeba rozlišovat její fáze, jež probíhaly před soudem a před soudním exekutorem; za tím účelem také exekuční soud a soudní exekutor vedl a vede (každý z nich) samostatný spis s přidělenou spisovou značkou (srov. § 164 a násl. instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, a § 17 Kancelářského řádu Exekutorské komory České republiky). Exekuční řád rovněž stanovil, která rozhodnutí účastníkům řízení doručoval (doručuje) soudní exekutor. Protože doručování usnesení o ceně nemovitosti, dražební vyhlášky i usnesení o příklepu bylo zákonem svěřeno soudnímu exekutorovi, byl pro něj rozhodující obsah jím vedeného exekutorského spisu, do nějž se zakládají jednotlivé písemnosti, včetně plných mocí chronologicky (srov. § 20 odst. 1 Kancelářského řádu Exekutorské komory České republiky). Z toho vyplývá, že nepředložil-li by účastník řízení soudnímu exekutorovi listinu osvědčující uzavření dohody o plné moci, kterou udělil advokátovi, a ani by mu udělení plné moci doložené pouze exekučnímu soudu neoznámil, mohl soudní exekutor taková rozhodnutí doručovat jen účastníkovi řízení (§ 49 o. s. ř. a § 10 odst. 1 vyhlášky č. [418/2001](#) Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti).

Z obsahu spisu Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 22 Nc 851/2002 (viz č.l. 10 spisu) vyplývá, že dřívější zástupce povinného JUDr. Petr Jašek předložil tomuto soudu dne 5. 6. 2003 plnou moc, kterou mu povinný udělil dne 30. 5. 2003 (a vypověděl podáním ze dne 4. 7. 2005, předloženým soudu prvního stupně dne 12. 7. 2005 - viz č.l. 62 spisu) spolu s doplněním návrhu na odklad provedení exekuce ze dne 30. 5. 2003. O návrhu povinného na odklad provedení exekuce rozhodl

soud prvního stupně usnesením ze dne 9. 9. 2004, č. j. 22 Nc 851/2002 - 17, tak, že jej zamítl; toto rozhodnutí bylo soudnímu exekutorovi soudem doručeno podle podacího razítka dne 9. 9. 2004. Na č.l. 122 spisu soudu prvního stupně je dále založeno „potvrzení dle § 27 vyhl. č. [37/1992](#) Sb.“, vydané na žádost pověřeného soudního exekutora soudcem Okresního soudu ve Zlíně JUDr. Janem Bobkem ze dne 14. 1. 2010, v němž se uvádí, že „plná moc udělená povinným L. P. advokátu JUDr. Petru Jaškovi ze dne 30. 5. 2003, založená na č.l. 10 spisu, nebyla soudnímu exekutorovi doručena“.

Z obsahu spisu soudního exekutora se dále podává, že usnesení ze dne 7. 5. 2004, č. j. Ex 2306/02 - 53, jímž určil výslednou cenu nemovitostí, bylo na adresu bydliště povinného odesláno dne 7. 5. 2004, že povinný nebyl při doručení písemnosti zastižen, že písemnost byla dne 10. 5. 2004 uložena na poště a byla tedy doručena náhradním způsobem dne 13. 5. 2004 (§ 46 odst. 1 a 2 o. s. ř.). Zástupci oprávněné bylo toto rozhodnutí doručeno dne 10. 5. 2004 a oprávněná ani povinný proti němu odvolání nepodali. Plná moc ze dne 30. 5. 2003, již povinný udělil advokátovi JUDr. Petru Jaškovi, se ve spise soudního exekutora nenachází a JUDr. Petr Jašek ani žádný procesní úkon v tomto spise neučinil.

Pakliže tedy soudní exekutor neměl v době odeslání usnesení o určení ceny nemovitostí vědomost o tom, že povinný udělil procesní plnou moc k zastupování JUDr. Jaškovi, nelze za uvedené situace dovodit, že doručil-li toto rozhodnutí povinnému, jde o doručení neúčinné (o tom, že povinný je zastoupen advokátem se soudní exekutor mohl dozvědět až z usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 9. 9. 2004, č. j. 22 Nc 851/2002 - 17, tj. nejdříve dne 9. 9. 2004, kdy mu soudem bylo doručeno). Povinnému či jeho zástupci ovšem nic nebránilo v tom, aby listinu osvědčující uzavření dohody o plné moci (průkaz plné moci) předložil (předložili) i soudnímu exekutorovi, který byl povinen činit úkony směřující k provedení exekuce, či alespoň mu oznámil (oznámili), že JUDr. Jaškovi byla udělena plná moc (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. března 1999, sp. zn. 20 Cdo 1859/98), která se vztahuje i na úkony prováděné soudním exekutorem.

Bylo-li tedy usnesení soudního exekutora o ceně nemovitostí doručeno všem účastníkům řízení (oprávněné, resp. jejímu zástupci, a povinnému - viz § 336a odst. 4 o. s. ř.) a žádný z nich proti němu nepodal odvolání, pak nelze učinit jiný závěr, než že toto rozhodnutí uplynutím lhůty k odvolání nabylo právní moci (§ 159 a § 167 odst. 2 o. s. ř.).

Dovolací soud k tomuto závěru jen dodává, že nesdílí ani úvahu odvolacího soudu o „nedostatečné komunikaci mezi exekučním soudem a pověřeným soudním exekutorem“, která podle něj „nemůže být na újmu procesním právům účastníků řízení, včetně povinného“. Z občanského soudního řádu, z vyhl. č. [37/1992](#) Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudu, ani z instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudu, totiž nevyplývala povinnost exekučního soudu doručovat soudnímu exekutorovi procesní plnou moc, kterou účastník řízení udělil advokátovi a která byla předložena exekučnímu soudu, a ani exekuční řád, vyhláška č. [418/2001](#) Sb., o postupech při výkonu exekuce a další činnosti, a Kancelářský řád Exekutorské komory České republiky soudnímu exekutorovi neukládaly, aby se dotazoval exekučního soudu, zda některým z účastníků byla v řízení před exekučním soudem předložena plná moc.

Z uvedeného vyplývá, že není-li správný závěr odvolacího soudu, že usnesení o ceně nemovitostí nenabylo právní moci, je chybný i jeho konečný závěr, že v dané věci došlo při nařízení dražebního jednání ve smyslu ustanovení § 336k odst. 3 o. s. ř. k vadě, která neumožňuje jiný postup, než změnu vydaného usnesení o příklepu tak, že se příklep neuděluje; dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř. tak byl naplněn.

(zdroj: www.nsoud.cz)

Další články:

- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)